

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

9. Clamabant dicentes, Hosanna filio Dauid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

9. Clamabant dicentes, Hosanna filio David.

Hosanna
quid sig-
nificet.

Vv m huius vocis Hosanna explicatio iam dudum à D. Hieronymo iuxta veritatem hebraicam satis excussa fuerit, tum in comment. in hunc locum, tum in tractatu peculiari de voce Osanna, & post eū Cornelius Iansenius prolixè & accuratè idem explicuerit, textusque hodie Syriacus & Hebreus idem clarissime attestentur, nempe vocem esse apud Hebreos compositam verbo saluandi, & interiectione obsecrandi, ut significet, Saluu fac queso, quo etiā sensu Psal. 117, illa eadem vox accipitur, ex quo Psalmus hanc acclamationē desumptam esse, illud quod adjungitur, Benedictus qui venit in nomine Domini, inuitat demonstrat: non parua temeritas est noui cuiusdam Caninij, & Ioannis Drusi, qui Rabbinos secutis scripsierunt hanc vocem vnam tantum esse dictiōnem, & significare ymos salicum, ut verum sensum hunc esse ille decernat: Osanna filio David, id est, Rami filio David. Quam explicationem planè absurdam & ridiculam esse, vel id quod statim sequitur apud Matthæum, illum & alios illos hebraizantes docere debuit: Osanna in altissimis. An dicent hic sensum esse, ORami in altissimis? Deinde docere eos debuit eadem vox in Psal. 117. quam vulgatus interpres rectissimè vertit, O Domine, saluum me fac, bene prosperare, benedictus qui venit in nomine Domini. An illic sensus erit; Rami salicum bene prospera mini? Denique docere eos debuit Catholicæ Ecclesiæ sensus, quæ in sacratissimo trisagio hanc

vocem

vocem usurpat, *Osanna in excelsis*. An ibi quoque dicent, *Osanna significare ramos salicium?* Sed uno argumento mouetur ille. *Vitiosa* (inquit) *hæc est locutio, & quæ nullum congruentem refert orationis sensum, Salua quæso filio David.* Nisi dicere velimus esse hebraismum, idemque sonare, ac si diceretur, *Salus nostra à filio David*, ut notat Ioan. *Drusus de voc. hebr. noui test. cap. 19.* Hæc ille Sanior certe & magis sobria hæc esset Drusi expositio, tametsi aperte falsa iuxta literam hebream: quum vocibus illis, *Filio David*, non beth, sed lamed præponatur. Sed docere hunc nouum Scriptorem potuit solus Cornelius Iansenius, hebraismum quidem hic esse, sed lōgē alium propter præpositionem lamed, quæ non a, vel ab, vt beth, sed ad, vel in, significat: quæ etiam præpositio tametsi propriè est nota datui casus, est tamen nonnunquam nota accusatiui, vt exemplis probat ex Iud. cap. 7. ver. 2. & 2. Reg. 10. ver. 11. Sensus ergo proprius & iuxta hebraismū literalis est, *Saluum fac quæso filium David*. Precatur quippe populus Christo, quasi nouo Regi & Messiae expectato, salutem & prosperitatem à Deo. Eadem quidē vox in festo tabernaculorū, quando etiam rami palmarum circunferebantur, à Iudeis usurpata fuit, clamantibus *Osanna in excelsis*. Sed ipsos ramos suos, quos gestabant, hac voce compellasse, aut illos inclinasse, planè ridiculum est. Vox quippe illa ad singulas petitiones succinitur, vt nos in Litanij nostris repetimus, *Miserere nobis, vel, Ora pro nobis.*

13. *Domus mea domus orationis vocabitur.*

QUAM hæc Christi verba rectū & proprium templorum usum (quibus & Christiani carent non posunt, vbi pax Ecclesiæ tuta & acies ordinata